

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:
www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

ALPY 2011

Den první, sobota 10.9.2011, Třebívlice, CZ
Teplota : 20 °C, Tachometr: 2041, Ujeto: 520km

Po asi dvou letech jsem se konečně zase dokopal k tomu, že se trochu svezu na motorce a zajedu se podívat do ALP. Sice jen na prodloužený víkend, ale i to je docela úspěch v tom permanentním nedostatku volného času. Někdy v létě se u mě zastavil Míra a tak jsem mu o svém plánu řekl. Ihned se rozhodl a řekl, že pojede taky. Tak jsme se domluvili a nic jinak extra neřešili. Proč taky, vždyť když se jdeme projet u nás tak nenajedeme o moc méně kilometrů. Prvotní plán byl na začátek září, ale jelikož měl Míra nějaké plány a starosti se svatbou posunuli jsme to na druhý víkend v září. Jenže se zkazilo počasí a jen a jen přšelo a teploty byly okolo 13 °C. Následovalo bedlivé sledování počasí a nakonec mělo být pěkně od soboty do úterý s tím, že jen v pondělí mělo být trochu horší počasí v Rakousku. Cestu jsme nakonec vybrali tak, abychom v tento inkriminovaný den byli v Itálii. Ze zkušenosti víme, že druhá strana Alp nabízí kolikrát přesně pravý opak. No čas cesty se nachýlil a já den před odjezdem naložil na novou FZ1 veškerou nejnужnější bagáž, abych už pak ráno neztrácel moc času balením.

Vstávám brzo, protože potřebuji před odjezdem udělat ještě nějaké práce doma na baráku. Holky odjíždějí chvíli přede mnou, jedou k babičce.

Já vyrážím v 9:30h a jedu stejným směrem, ale už je nedojedu. V Libčevsi stavím na první tankování a beru plnou nádrž. Do FZ1 se toho moc nevejde, většinou dotankovávám tak okolo 10 – 14l. Na nádrž má dojezd 250km což dělá spotřebu 6l na 100km. Jedu už starou známou cestou, Raná, Žatec a po hlavní až do Plzně. V Jesenici se mě chytá nějaký zelený focus RS a má chuť asi trochu závodit. Jedeme společně asi 15km před Plzeň, kde končí. Kousek za jednou z vesnic zahlédnu šipky na tuning sraz. Po chvíli dojíždím do Plzně. Na jejím začátku je nějaký obchvat, který mě vede okolo jedné z posledních vesnic. Na křižovatce špatně odbočím a po čtyřproudové silnici se dostanu jen do nějaké obytné zóny, kde se silnice pomalu ztrácí v spleti uliček. Udělám si tu kolečko a zjistím, že to nikam nevede. Vracím se zpět na čtyřproudovou a jedu po ní už klasicky směrem centrum. Přejedu řeku v centru a podle značek se za ní dávám vpravo, směr dálnice na Rozvadov. Najedu na dálnici a jedu na první benzínku za městem. Tady jsme se s Mírou domluvili, že se tu okolo 11h sejdeme. Dotankuji zbytek nádrže, postavím moto vedle ke stolečkům a jdu si dovnitř koupit kafe. Míra nějak nejede, venku je krásně teplo a já tady čumákuju 2 hodiny. Zkousím se mu dovolat, ale vzal si služebák a soukromý telefon nechal doma. Nakonec se mi ozve jeho žena a dává mi

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:
www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

číslo na druhý telefon co má u sebe. Po několika pokusech se konečně spojíme. Už jsem to chtěl vzdát a jet dál sám. Říká, že je v Plzni, prý dorazí za 20 min. Tak jo, čekám a po chvíli přijíždí. Dáme ještě chvilku pauzu, aby si taky trošku odpočinul. Ve 14h se konečně vydáváme na další cestu. Původně jsem si myslel, že touhle dobou už budu někde na začátku Alp a nebo aspoň v Mnichově. Ještě jsem zvažoval, kdyby se jelo hned od rána, jet mimo dálnici, ale na to už teď není čas. No teď to už bude jen o rychlém přesunu. Jedeme po dálnici a za chvíli jsme v Německu. Najedeme na dálnici směr Regensburg a Mnichov. Asi 50km před Mnichovem se spojují dálnice ta naše s dálnicí od Norimberku. Má 6 pruhů a doprava rapidně houstne. Zastavujeme na první pumpě na dotankování. Po krátké přestávce nasedneme a jedeme dál. Míříme po dálnici na Mnichov a při výjezdu z parkoviště zjišťuji, že nefungují blinkly. Jednou se mi to samé stalo na FZ6 a stačilo restartovat palubní počítač. Jenže je problém, kde a jak tady zastavit. No musí to vydržet až do města na nějaký semafor. Po chvíli jsme v centru a projedeme ho celý bez zastavení. Zastavujeme poprvé až u výjezdu na dálnici na GAPA. Na semaforu vypínám moto a zase startuji a vše je jak má být. Najedeme na dálnici a jedeme směrem Alpy. Zastavujeme na parkovišti asi 50 km před GAPA. Je to malé parkoviště a skoro nikdo tu není. Děláme si kafe a chvíli odpočíváme. Po pauze se opět vracíme na dálnici a jedeme dál na GAPA. Tam jsme za několik desítek minut a podle GPS to bereme nejkratší cestou do Lermoosu, kde je můj starý známý levný kemp. Před GAPA odbočujeme vlevo a projedeme několika vesničkami. Samotné GAPA projíždíme jen po okraji a míříme prvním Alpským údolím na Rakouské hranice po silnici č. 23. Vychutnáváme si první zatáčky, ale asi ne tak jak by se dalo. Slunce je hodně nízko a v přechodech ze stínu na slunce není takřka vůbec nic vidět. Přejedeme hranici a jsme v Rakousku. Pokračujeme po silnici 187 a asi po 7 km přijíždíme do Lermoosu. Projedeme městem a zastavujeme na benzínové pumpě. Jdeme vyřídít formality k ubytování v kempu. Cena je za 2 osoby stan a 2x moto 15e. Ubytujeme se , postavíme stan a dáme si večeři. Mezi tím se setmělo a my si jdeme sednout do vedlejší restaurace na něco k pití. Celý den bylo 26°C a i teď je stále pěkný teplý večer. Sedíme u vína a kecáme asi až do půlnoci. Potom jdu dát sprchu a hurá do spacáku.

Den druhý, neděle 11.9.2011, Lermoos, A
Teplota : 19 °C, Tachometr: 2561, Ujeto: 256km

Vstáváme v 8:30h a věnujeme se obvyklým ranním činnostem. Postupně balíme a čekáme až nám slunce osuší stan mokrý od rosy. Zajedeme na pumpu na dotankování a po 10h se vydáváme na naší dnešní cestu. Jedeme po silnici č.179 směrem na Reutte. Po cestě se mi chvíli problíkne mazání a tak na okraji vesnice Bichlbach pro jistotu kontroluji stav oleje v motoru. Vše je v pořádku a tak jedeme dál po silnici č. L21 směrem na Berwang a první passo 1884 m.n.m.. Jedem dál na Nalomos a na křižovatce přehlédnu odbočku na něj. Zastavím v křižovatce, která je v kopci, což by ještě nebyl žádný problém, ale jak jsem zvyklý z FZ6 tak to chci spustit dolů z kopce a vrátit se do svého pruhu. Koukám nic nejede a tak pomalu popojedu asi půl metru na zlom křižovatky. Váha FZ1 je však naprosto jiná a začíná se kácet na pravou stranu. To už stojím a jednou nohou stojím na silnici, jenže ta je z kopečka a tak nemám šanci moto udržet. Nezbyvá mi nic jiného, než ji pomalu položit na silnici. Musím jí pořádně chytout a zvednout, jenže leží z kopce a tak to nejde. Vrhám se na ní s pokusem číslo dvě, zvednu jí do půlky opřu o nohy, jako vzpěrači a pak si přehmátnu a už jí postavím na kola. Těch 40kg navíc je hodně velký rozdíl. Odtlačím moto na kraj kouknu jak

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:
www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

je na tom a jediné co je poškrábané je zase ta nalakovaná krytka na výfuku co jsem jí před cestou spravoval. Jinak ležela na padáku a tašce. Takže pohodička. Přelakování krytky zabere jeden den. Mezi tím Míra dojel a taky několik dalších motorkářů, ale viděli, že pomoc už není potřeba a tak jeli dál. I my nasedneme a jedeme zase o kus dál. Jedeme z kopce dolů do vesnice Stanzach k silnici 198 směrem na Warth a Lech. Po pár kilometrech zastavujeme na pauzu. Je teplo a jsem docela pod bundou zpocený. Ve vesnici Rauchwand odbočujeme na L266 a jedeme na passo Hahntennjoch 1909 m.m.m.. Silnice je užší, ale pěkná. Zastavíme přímo na passu, kde sice není žádná horská chata, jen stánek s občerstvením. Prodávají tu buřty, nějaké housky a dělají tu kafe. Dám si capucino Ze 2,5e. Uděláme nějaké první foto na vrcholku pasa a pak se pustíme do klesání přímo do města Imst. Přes Imst jezdím docela často a tak jsem zvědav, kde vyjedeme. Zastavujeme na okraji města a koukáme do mapy. Chceme najít cestu Gletscherstrase, která vede na nejvyšší místo ve střední Evropě 2829 m.n.m. Kouká na nás jeden pán ze zahrádky a chce nám poradit. Tak nás naviguje, ale německy umíme tak akorát utíkat. Máme jet po silnici směrem na Innsbruck a potom odbočit na passo Rombo (Timelsjoch). Jedeme k dálnici, ale odbočíme špatně. Jedeme po pravé straně údolí po silnici L16 na Jerzens. Dole teče řeka a je to moc pěkná projížďka, takže není čeho litovat. Před Vesnicí Jerzens se dostaneme na druhou stranu. Dáme do GPS vesnici Ummhousen ležící na silnici 186 vedoucí na passo Rombo. Ta nás pak protáhne zpět nějakou úžasnou zkratkou vedoucí přes malé vesničky nad řekou a dálnicí. Projíždíme lesem, kde je silnice tak stěží pro osobní auto. Je to tu moc pěkný. Jsou tu placky, aby se auta v protisměrech mohli občas vyhnout. Na jednom z nich zastavujeme uděláme si delší pauzu. Válim se v trávě a dáváme si kafe. Po cestě se dostaneme k silnici 186 v Ebene a jedeme po ní do vesnice Solden, kde má být podle mapy odbočka na Gletscherstrase. Zastavujeme na pumpě a ptáme se jak se tam dostaneme. Paní říká, že asi po 700m je odbočka doprava a ta vede tam. Kouká na hodinky a říká, že to stihneme. Jedeme tedy jak řekla a u odbočky je světelná cedule se šipkami ukazujícími rovně a hlásající otevírací dobu od 8 do 16:30h. Jedeme tedy dál a na jednom parkovišti nás jeden pán posílá zpět na onu odbočku. Je to opravdu odbočka na konci vesnice jiná tu není. Jedeme na horu, silnice je to pěkná se spoustou zatáček. Zhruba ve 2000 m.m.m je mýtnice, kde se musí zaplatit vstupné 5,5e na osobu a moto. Konec už není nijak co se týče silnice zajímavý, ale i tak to stojí za vidění. Jedeme na vrchol, kde je před námi lyžařské středisko. Silnice vlevo vede k tunelu. Po projetí tunelu se dostaneme k nejvyššímu místu s cedulí hlásající 2829 m.n.m.. Tak jsem ho zdolali. Okolo je všude ledovec, je tu pěkná zima, ale největší je snad v tunelu. Vracíme se zpátky a jedeme se ještě podívat na druhou stranu od tunelu. Odtud je jen výhled na okolí a na ledovec. Od tunelu vede cesta asi k vesnici Vent, ale podle mě to bude jen pro pěší. Musíme se vrátit stejnou cestou až do vesnice Solden. Po cestě fotíme ovce a krávy, které se potloukají po silnici. Jedna kráva se chystá Mírovi sežrat foťák. Ve vesnici Solden se vracíme k pumpě na dotankování 11l. Otáčíme se a jedeme dále na passo Rombo. Zastavujeme u vodopádu a jedeme se podívat podle cedulí na horní vyhlídku. Vodopád je vysoký 159m a je opravdu pěkný. Dá se okolo něj udělat výšlap. Je vidět cesta i lávky s vyhlídkami. Dokonce nad vodopádem lezou adrenalinový sportovci po lanech z jedné strany na druhou. Silnice k vodopádu je taky pěkná se samými 180° zatáčkami. Dojedeme na mýtnici, kde se platí za průjezd 12e, když jsem tu jel naposledy platil jsem 8e. Což zdražili o 50%. Jedeme dál a zastavujeme na vrcholu pasa u cedule s nadmořskou výškou 2509 m.n.m.. Přijíždí nějaký slovenský motorkář, tak uděláme nějaké foto a já jdu ještě fotit jednu Italskou rodinku, co chce udělat hromadnou fotku. Pomalu se začíná šepřit, ochlazovat a začíná také foukat. Jedeme dál dolů do Itálie. Držíme stále směr Merano, kde jsem byl před nějakým časem v kempu. Nakonec najdeme jiný kousek před městem ve vesnici Saltusio. Ubytujeme

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:
www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

se v kempu za 20e a jedeme na motorkách do další vesnice najít nějakou pizzerii. Dojedeme do vesnice Rifiano, kde najdeme jednu pěknou kousek od silnice. Zaparkujeme a jdeme si dát něco k jídlu a pití. Obsluhuje tu číšnice a když nám nese jídlo, ptá se odkud jsme. Je Slovenka a říká, že můžeme mluvit po našem. Tak jo, trošku pokecáme, ale má dost šrumec. Po 21h se vracíme zpět do kempu, aby nám ho nezavřeli a u vínka a u bazénu, kde máme postavený stan trávíme zbytek večera. Později si jdeme lehnout, ale je tu takové teplo, že se dá spát na spacáku. No paráda. Přes den bylo okolo 30°C.

Den třetí, pondělí 12.9.2011, Saltusio, I
Teplota : 14 °C, Tachometr: 2817, Ujeto: 275km

V noci se začíná blýskat a tak lezeme ven a kotvíme stan ostatními hřebíky, aby nám náhodou neodlétla plachta. Během chvíle už kape a o něco později se spouští čekem slušný liják. Tak si říkám, jak to bude ráno vypadat. Usínám a probouzím se až za světla. Lezu ven ze stanu a můj první pohled míří na nebe, které je jak z pohádky naprosto modré bez jediné mráčky. Tak to je paráda Itálie nás opět neklamala. Dáváme si něco k snídani a čekáme až sem z protějšího kopce sleze slunce a trošku usuší mokrý stan. Tady v těch údolích to dlouho trvá , i když na okolní kopce slunce už svítí celkem dlouho. Zabalení máme a vyrážíme v celku pozdě, až po 11h. Tak to toho dneska asi moc nestihneme. No uvidíme. Jedeme dál po silnici až do Merana. Najedeme podle cedulí ve městě na dálnici vedoucí na passo Resia a Stelivo. Dálnice po chvíli končí a jede se dál po normální silnici ss38. vedoucí přes spoustu vesniček, kde se pěstují jablka. Teplota stoupá k obvyklým Italským 30°C a je to paráda opravdu si to užíváme. Dojedeme do vesnice Spondigna, kde odbočujeme, ale stále jsme na té samé silnici. Zastavujeme za vesničkou Trafoi, kde je vojenská pevnost, která dříve byla o dost větší a chránila vstup do průsmyku. Po malé přestávce jdeme zdolat motorkářskou meku. Místy je silnice ještě trošku vlhká a tak to chce opatrně. Popisovat cestu asi nemá smysl to se musí zažít. Na vrchol se zvedá 40 180° zatáček, které jsou tak prudké, že vejít se do nich je dost problém. S FZ1, které spíš vyhovují rychlé táhlé zatáčky je to trošku boj. Musím kontrolovat situaci v zatáčce i za ní. Někdy je lepší počkat, jinak využívám zatáčku na maximum od okraje na okraj. Je vidět, že Mírovy s o dost lehčí FZ6 to nedělá takový problém. Já už to na FZ6 taky absolvoval a musím uznat, že to rozdíl je. No tak třeba příště pohoním FZ1 v něčem co jí bude lépe vyhovovat. Myslím, že ideální by bylo Toskánsko, kde je spousta údolí s táhlými zatáčkami. No pomalu vystoupáme na vrchol a po cestě uděláme několik fotek. Vyfotíme se na vrcholu u cedule passo dello Stelivo 2758 m.n.m. a zajdeme si do restaurace naproti na kafe. Letos je tu takové nádherné počasí, že se dá sedět venku jen v tričku. Posedíme a zvažujeme další cíl cesty. Čas neúprosně letí a tak se vydáváme dál. Já většinou jezdil kousek za pasem hned do Švýcarska, ale letos ho chci sjet až dolů do Bormia. Jedem tedy dolů a cesta je to snad i úžasnější než ta nahoru z druhé strany. Okolo je národní park. Sjedeme do města Bormio a u jedné pumpy natankujeme. Ptáme se na vesnici Oga, kde má být zrekonstruovaná vojenská pevnost z války. Stoupaní je opět klasické 180° zatáčky. Projedeme okolo vesnice a držíme se hnědých cedulí s nápisy Forteza. Dojede se po cestě až do lesa a pak na úplný konec k jednomu baru s názvem Al Forte. Tady zaparkujeme a jdeme přes kamenný most na druhou stranu do lesa. Nejprve dojdeme k velkým kasárnám u kterých je vystavené dělo. Samotná pevnost je na vrcholu kopečku, který je hned za kasárnou. Jdeme ještě kousek dál a dojdeme k bráně, která je ale zavřená. Tak se jdeme podívat po zdi. Ze zdi

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:
www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

je všechno pěkně vidět a dá se obejít i celá pevnost dokola. Okolo je příkop se zabodanými železy a mezi nimi je natažený ostnatý drát. Na vrcholu pevnosti jsou kopule pro čtyři děla a okolo mezi stromy jsou schované pozorovací zvony a střílny. Projdu všechno a pak se vracím zpět k motorce, kde už čeká Míra. Je dost hodin a cestu přes passo Gavia už nestíháme. Míra chce do Švýcarska a tak jedeme. Raději bych kvůli teplu zůstal někde okolo Resie, ale to je stejnou cestou zpět. Jedeme dál na Tirano po hlavní silnici. Cesta ubíhá rychle jede se stále okolo 100 km/h. Zajímavostí, je spousta tunelů nichž nejdelší měří 8 km. Projedeme městem a odbočujeme do Švýcarska. Hned od hranice začíná stoupání na další passo s názvem Bernina 2330 m.n.m.. Silnice je tu pěkná i zatáčky nejsou ostré a tak se tu pěkně vydovádíme. Zastavujeme na vrcholu, kde se trošku projdeme a uděláme několik fotek. Je tu o hodně chladněji než dole v Itálii a také se začíná smrákat. Nasedneme a jedeme dál. Po pár kilometrech klesání dojedeme kropicí vozy, jak začínají mýt silnici. Místní pastevci hnali stádo krav po silnici dolů do údolí a teď ze silnice omývají kravská lejna. Táhneme se za nimi skoro celé klesání a tím ztratíme skoro hodinu. Dole na konci, kde je dlouhá rovinka dojedeme k doprovodnému autu a ptáme se jestli nás nepustí. Říkají, že můžeme jet po kraji, ale pomalu a opatrně, aby nám to na nějakým lívanci neuklouzlo. U nás nejen, že by to neumyli, ale ještě by to bylo něco ve stylu, že řidič nepřizpůsobil jízdu stavu vozovky... Jedem dál na St. Moritz a na křižovatce před ním odbočujeme na silnici číslo 27. Jedeme na Zernez a Scoul. Za chvíli bude tma a tak se snažíme za světla ujet co největší kus. Stále jsme hodně vysoko u St. Moritze okolo 1900 m.n.m a do Scoulu stále klesáme. Posledních 30km už jedeme potmě. Uděláme si jednu krátkou zastávku a po projetí města Scoul míříme do kempu v Sur-En. Ten je myslím poslední a je v necelých 1100 m.n.m. Zastavíme se na recepci a jdeme se ubytovat. Pak jdeme do restaurace a s majiteli tu posedíme asi do 23h. Udělají nám večeri a vypijeme nějaké víno. Majitel hrál v nějaké místní lidové kapele a tak nám pouští své CD. Jedno nám pak věnuje, i když podle finální ceny nám ho asi připočítal. No nevím. Potom zajdu dát sprchu a jde se spát. Dneska už nebude takové vedro jako včera v Itálii.

Den čtvrtý, úterý 13.9.2011, Sur-En, CH
Teplota : 6 °C, Tachometr: 3093, Ujeto: 643km

V noci je o poznání chladněji, ale pořád se to dá. Vstávám za světla. Všechno je totálně mokré, ale musíme vyrazit co nejdříve. Čeká nás dneska přesun domů. Balíme a jdeme zaplatit kemp. Cena je 22e. Dáme ještě snídani a u majitele kempu dostanu kafe zatímco pošlu přes Wi-fi nějaké foto z cesty. V 11h vyjždíme. Vracíme se na včerejší silnici a jedeme na hranice s Rakouskem. Na pumpě dotankujeme a ještě koupíme nějaký sůvoš. Potom jedeme dál a jsme v Rakousku. Po silnici číslo 180 jedeme na Landek. Zde najedeme na silnici 171, zastavujeme na pumpě na kafe a podél dálnice jedeme smět Lermoos a GAPA. Po 179 zdoláme naše poslední menší paso v husté zácpě. Před Termosem odbočíme na L71 Ehrwald a L391, abychom objeli placený tunel a vyjedeme přímo u toho viaduktu, kde jsme první den odbočovali do kempu. Po 187 stejným údolím se loučíme s Alpami a opouštíme Rakousko. Do GAPA dojedeme po 23, projedeme městem a míříme k dálnici. Před dálnicí ještě zastavujeme na poslední Alpskou zastávku. Potom najedeme na dálnici a po chvíli jsme v Mnichově. Projetí města je naprosto bez problémů a už jedeme po dálnici na Norimberk. Zastavíme na první pumpě na dotankování a dáme svačinku. Po chvíli pokračujeme dál v cestě a odbočujeme na dálnici na Regensburg. Před Regensburgem dotankujeme spíš jen pro

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:
www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

jistotu 6l a jede se zase dál. Celou cestou nebyl vidět ani mráček a odtud dál už je zataženo. No ať je klidně zataženo, hlavně ať neprší. Další zastávka je až na pumpě za Plzní. Natankujeme poslední nádrž a zajdeme do AutoGrilu na něco k jídlu a kafe. Brnkáme domů, že už jsme v Čechách. Rozloučíme se s Mírou. Pojede domů po dálnici a já se někde za Rokycanama odpojím. Naskočíme a jedeme dál společně po dálnici. Já odbočuji na Křivoklát a dál jedu na Rakovník. Tady je to ale samá objížďka a tak mě odvede trošku stranou, jedu před Mšec na Louny. Před Lounama se ještě zastavím na pumpě protáhnout a pak už dorazím poslední kus cesty za tmy domů. Milouši na mě čekají a běží mě přivítat. Lauře chce na moto a nechce z ní slézt dolů. Trošku jsem se motal přes vesničky a tak jsme s Mírou domů dorazili zhruba ve stejný čas.

Závěr

Teplota : 20 °C, Tachometr: 3736, Ujeto: 1695km

Tím naše letošní krátká moto dovolená končí. Vše proběhlo vesměs úspěšně, počasí přálo a tak nezbyvá nic jiného, než zase vymyslet něco dalšího.